

Arrest

nr. 274 530 van 23 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Berckmansstraat 83
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 28 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 januari 2022 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. KLAPWIJK en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Kameroense nationaliteit en behoort u tot de Ejagham bevolkingsgroep. U bent geboren in een landbouwersgezin in Ogomogo, gelegen in de Manyu Divisie in de Zuidwestelijke regio van Kameroen. U verhuisde op jonge leeftijd naar uw tante T. M. in Douala. Na het beëindigen van uw lager onderwijs in Douala in 2004 ging u op internaat in Kumba waar u vier jaar studeerde aan het "Government Technical College". Van 2008 tot 2011 ging u naar "Government technical highschool" in Kumba.

Van 2011 tot 2012 onderbrak u uw studie omwille van financiële redenen. In 2012 begon u in Buea waar u een studentenflat betrok, uw opleiding aan de Catholic Technic University waar u studeerde voor mechanical engineer. U behaalde er uw diploma in 2016. In 2016 verhuisde u naar uw nicht M. A. in Yaoundé waar u begon te werken voor het "HIV free centre", een project van de "Cameroon Baptist health services". U werkte er tot 2018 en besloot om naar België te komen voor verdere studies. U regelde een studentenvisum en reisde op 16 oktober 2018 naar België waar u op 17 oktober 2018 aankwam. Tijdens uw verblijf in België besloot u in december 2018 bij uw vader uit te komen voor uw homoseksualiteit. U had uw seksuele oriëntatie tot dan voor iedereen verborgen gehouden en voelde u klaar om uit de kast te komen. Na een telefonisch gesprek met uw vader, die u zei er niets meer over te willen horen, werd u opgebeld door uw broer B. in Canada. Hij vroeg of het waar was wat u aan uw vader had verteld. U beaamde hem de inhoud van het gesprek met uw vader en zei hem aan iedereen te melden dat u homoseksueel bent. In januari 2019 besloot u uw vader nogmaals op te bellen en over uw eerder gesprek met hem te praten. Uw vader zei u daarop niets over het onderwerp te willen horen. Omdat u zich niet gesteund voelde door uw familie en u dreigementen had ontvangen besloot u in maart 2019 u lid te maken van de organisatie Tels Quels. Ook vroeg u via het centrum voor algemeen welzijn (CAW), een afspraak om te kunnen praten over uw problemen met uw familie in Kameroen. In mei 2019 hoorde u via een telefonisch gesprek met uw moeder dat de familie u graag wilde zien en vroeg u om naar Kameroen te komen om het hele gebeuren uit te praten. Op 29 juni 2019 nam u vanuit Brussel een vlucht naar Douala. U ging er naar het huis van B. O., een verre oom van uw vader, waar de rest van uw familie bijeen zou komen. Nadat u een gesprek met uw familie had verstond u dat ze u naar het leven stonden en dat u niet meer welkom was bij hen. U vertrok daarop naar Yaoundé waar u in het huis van uw nicht M. terecht kon. De volgende dag trok u naar Douala waar u op hotel overnachtte en op 7 juli 2019 naar de luchthaven trok. Op 8 juli 2019 landde u in de nationale luchthaven in Zaventem. Bij een grenscontrole stelde men vast dat u niet in het bezit was van een terugkeerticket naar Kameroen en besloot men u vast te houden. U diende meteen een verzoek om internationale bescherming in stellende dat u niet naar Kameroen terug kon omdat u er met uw familie problemen ondervond omwille van uw homoseksualiteit. U vreest bij een eventuele terugkeer naar Kameroen omwille van uw seksuele oriëntatie te worden mishandeld of zelfs gedood.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw studentenkaart van de Vrije Universiteit Brussel (VUB); uw lidkaart bij Tels Quels; een mail van Yara Van Leemputn maatschappelijk werker bij Caricole met de volgende bestanden: twee medische attesten van dr. Desmet (d.d. 25/03/19 en d.d. 16/07/19); mailverkeer tussen u en Julie Waeyaert, medewerker CAW Brussel; mailverkeer tussen u en Soline Bresseel van het CAW Brussel; mailverkeer tussen u en Alter Visio d.d. 15/04/19; mailverkeer tussen u en uw vader d.d. 18/06/2019; mailverkeer tussen u en uw broer Etienne d.d. 18/06/2019; mailverkeer tussen u en uw broer L. d.d. 20/04/2019; een kopie van uw verblijfskaart in België (d.d. 01/02/2019 geldig tot 31/10/2019); een bundel met kopieën van uw diploma's en uitslagen van uw studie aan de universiteit van Buea; een kopie van een aanvraag voor bloedonderzoek door dr. Desmet; mailverkeer van "Volonteers Rainbowhouse" d.d. 05/03/2019; een kopie van een huurovereenkomst van een studentenwoning; een kopie van uw registratie bij de VUB; een bundel met fotoprints waarop u te zien bent tijdens een evenement; een bundel met correspondentie betreffende uw activiteiten voor verschillende organisaties in België (Alter Visio, Antwerp Briljant Games (ABG), Serve the City, Antwerp Pride en Tels Quels); een kopie van uw aanvraag gericht aan uw raadsman, mr. Klapwijk, voor het regelen van juridische bijstand bij uw verzoek om internationale bescherming (d.d. 14/08/2019); een bundel met correspondentie tussen u, uw arts dr. Desmet en uw psycholoog, Yves Saks; 4 mails van uw broer L. O. (d.d. 20/04/2019, 01/09/2019, 26/07/2020 en 17/05/2021 en een bundel met artikels over de situatie van de LGBTI en transseksuelen in Kameroen. Na uw persoonlijk onderhoud op 28 juni 2021 stuurde uw raadsman, mr. Klapwijk, op 18 juli 2021 een mail met de volgende bestanden: een afbeelding met de tekst "adoptez l'éco-attitude"; uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud op 28 juni 2021; fotoprints waarop u te zien bent op Antwerp Pride, Antwerp ABG, Antwerp Pride receptie en Tels Quels Festival, een attest van Oliviero Aseglio van de organisatie Rainbowhouse (d.d. 31/10/2019), een kopie van uw werkovereenkomst bij Veepee en een print van uw commentaren in 2020 op uw Twitteraccount "A." ter ondersteuning van de Zuid Kameroense zaak.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal

d.d. 22/07/2019 –verder notities CGVS I, p.4 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaatgeneraal d.d. 28/06/2021 –verder notities CGVS II, p.4). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u de Kameroense nationaliteit bezit en dat u vervolging vreest wegens uw seksuele oriëntatie (notities CGVS I, p.28,29). Daarnaast bent u van mening dat u bij een terugkeer naar Douala, waar u uw jeugd doorbracht en er woonde tot 2016 of een terugkeer naar Yaoundé, waar u woonde en werkte tussen 2016 en 2018, als tweederangsburger zal worden behandeld omdat u herkomstig bent uit Zuidwest Kameroen (notities CGVS II, p.49).

Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS echter er niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. U legde immers enkel oppervlakkige, stereotiepe, inconsistente en ontwijkende verklaringen af over uw belevingen en ervaringen bij de bewustwording/ ontdekking van uw homoseksuele geaardheid.

Wanneer u werd gevraagd om te vertellen over de gebeurtenissen die hebben geleid tot het ontdekken van uw seksuele oriëntatie, verklaarde u zich anders te hebben gevoeld dan de jongens die achter meisjes liepen (notities CGVS I, p.30) en dat u eenzaamheid ervaarde omdat u zich afgewezen voelde door meisjes (notities CGVS I, p.30,31 en notities CGVS II, p.19). U koppelde vervolgens het niet aangetrokken zijn tot meisjes/vrouwen aan een voorval op school, te wijten aan uw uiterlijk dat u omschreef als "scary", waardoor de meisjes op uw school niet met u wilden spelen en van u wegliepen (notities CGVS I, p. 30,31 en CGVS II, p.19). Gevraagd om uit te leggen welke band u zag tussen het niet gevraagd worden door meisjes om samen te spelen en uw besef homoseksueel te zijn, gaf u aan dat de stigma die de meisjes u hadden bezorgd maakte dat u homoseksueel werd. U gaf verder ook aan dat indien u van de meisjes had mogen meespelen u mogelijks tot het andere geslacht aangetrokken zou zijn geweest (notities CGVS II, p.19,20,21). Het lijkt er dan ook op dat u een bepaalde stereotypering erop nahoudt, zoals een afwijzing door meisjes te zien als reden waarom iemand homoseksueel wordt (zie ook schriftelijke opmerkingen over de notities van uw tweede persoonlijk onderhoud, p.3,4 aangaande vragen 3,4,5 van p.19).

Bovendien valt het op dat uit geen enkele van uw verdere verklaringen duidelijk blijkt hoe u zelf tot het besef kwam homoseksueel te zijn; u laat uitschijnen dat het feit dat u zich afgewezen voelde door meisjes ertoe leidde dat u "naar de jongens toe ging en dan meer affectie had voor mannen, dat maakte dat ik werd zoals ik ben (notities CGVS II, p.22). U verwijst telkens naar deze afwijzing door meisjes als basis voor uw homoseksuele geaardheid (notities CGVS I, pp.31-31 en notities CGVS II, pp. 19-20 en 22-23). Dit wijst erop dat u uw homoseksuele geaardheid voorstelt als een gevolg van externe factor, i.c. de afwijzing (of het gevoel afgewezen te worden) door meisjes. U geeft op die manier echter geen enkele inkijk in uw persoonlijk proces van zelfreflectie, dat men kan verwachten van een jongen die gevoelens meent te hebben voor personen van hetzelfde geslacht. Dit geheel is een niet aanvaardbare zienswijze over een seksuele oriëntatie die in werkelijkheid intrinsiek aan de persoonlijkheid is verbonden. Deze aan de persoon gebonden geaardheid is noch gebonden aan bepaalde uiterlijke kenmerken zoals iemands voorkomen en wordt niet tijdens het leven verworven door een ontbreken van een (wil tot) relatie met een persoon van het tegengestelde geslacht.

Daar u bij een vraag naar uw bewustwording van uw seksuele oriëntatie telkens wees naar een afwijzing door meisjes werd opnieuw gepolst welke gebeurtenissen er eventueel nog zo bijdroegen tot uw besef homoseksueel te zijn. U antwoordde daarop wat onsamenvattend: "Welke gebeurtenissen? Opgroeien denk ik eh... ik was eh ... afgewezen door mijn maten, ik zocht mannelijke vrienden, we groeiden samen op, in een wijk, kent u dat, een wijk? die affecties begonnen vanaf die jonge leeftijd en toen ik naar de

secundaire school ging zag ik dat het klikte met de jongens, en toen ik 17 werd voelde ik de affectie voor mijn vrienden (VZ stopt)" (notities CGVS II, p.19). Gevraagd om wat concrete voorbeelden uit uw leven, om meer duidelijkheid te scheppen in uw vaag antwoord, gaf u te kennen: "Ok, wat gebeurde,... ik groeide op, ik had moeilijke opgroeimomenten, dus was ik dan naar Douala, de omgeving, vrienden maken en zo was moeilijk en meestal, als ik naar de speelplaats ging, het was makkelijker om vrienden te maken met jongens, dat klikte beter, want bij het ander geslacht was ik niet welkom. Ik had dus op die jonge leeftijd dus die "good times". En toen ik naar het college ging begon ik de affectie te ontwikkelen, ik voelde me comfortabel toen, toen ik met jongens omging, ik dacht OK, het is duidelijk voor mij, dat deel van mijn opgroeien tussen de jongens dat dat me meer comfortabel/op gemak liet voelen maakte dat ik affectie kreeg en gevoel dat ik meer op mijn gemak was met een man" (notities CGVS II, p.19).

Gevraagd op welke manier u zich dan op uw gemak tussen de jongens voelde, gelet uw opmerking "afgewezen te zijn door uw maten" (notities CGVS II, p.19) en aangezien u voor hen steeds uw seksuele oriëntatie moest verbergen, antwoordde u: "Ik bedoel, ...ik zei... ik kon met ze praten over alles behalve over privé leven want ik zei ze het al eerder, ik wil over alles spreken behalve over mijn privé leven" (notities CGVS II, p.21). Uw opmerking uw privé-leven permanent te hebben moeten afschermen, zelfs uw gevoelens volledig af te hebben moeten sluiten en met geen enkele jongen uw privé-leven te hebben kunnen delen, wordt dan ook alles behalve weerspiegeld in uw antwoord u –bewust zijnde van uw homoseksualiteit- op uw gemak te hebben gevoeld tussen uw vrienden/ de jongens en getuigt dan ook alles behalve van een comfortabele en vertrouwelijke relatie met personen van hetzelfde geslacht. Dat uw verklaringen elke coherentie missen blijkt overigens uit uw opmerking: "ik was op mijn gemak tussen hen, want ik kon mijn emoties bij ze uitdrukken, ze luisterden naar me als ik met ze sprak", en staan volledig haaks op uw uitleg juist niet over u zelf (privé-leven) te hebben kunnen spreken (notities CGVS II, p.23). Uw opeenvolgende argumenten zijn dan ook alles behalve doorleefd te noemen en doen vermoeden dat u wat antwoorden verzint.

Zo ook bevatten uw verklaringen aangaande uw leven als homoseksueel in Kameroen een onsamenhangende uitleg.

Uw omschrijving hoe u in Kameroen aan uw omgeving nooit iets liet merken van uw homoseksualiteit, gaande van bewust en doordacht uw privéleven met niemand te delen (notities CGVS II, p.28), geen relaties aan te gaan, elk contact met homoseksuelen te schuwen –zelfs online- (notities CGVS I, p.15 en CGVS II, p.31,32) en aan uw vrienden en familie te zeggen dat uw privéleven niemand aanging (notities CGVS II, p.16,20,21,23), valt immers moeilijk te rijmen met uw uitleg, uw eigen vrijheid steeds hoog in het vaandel te hebben gedragen, stellende: "Het was mijn leven en ik was niet van plan om ze tevreden te stellen, zodat ze een beeld van me zouden hebben die ze verwachtten" (gehoor II p. 14). Gepolst naar uw strategie om alle verdenking aangaande uw seksuele oriëntatie van u af te wenden daar u meermaals zei dat uw omgeving twijfels over u had (notities CGVS II, p.14, 40), gaf u aan niets specifiek te hebben ondernomen (notities CGVS II, p.29). Een vraag of uw ontwijkende antwoorden op vragen naar vriendinnen en uw eis niet over uw privé-leven te praten dan niet meer vragen opriepen, wimpelde u af door te stellen: "Dat is wat zij ervan maken, dat is hun beslissing of ze er iets van zouden gemaakt hebben" (notities CGVS II, p.29). Uw uitleg te doen en te zeggen wat u wil en u niets aan te trekken hoe dat bij de anderen overkomt is treffend en ontbeert enige inzicht in het leven van een homoseksueel in Kameroen. Zo ook is uw verklaring, wanneer uw vrienden u aangaven dat ze uw doen en laten merkwaardig vonden (niet willen uitgaan en niet gezien zijn met meisjes) (notities CGVS II, p.27,28), de mening te zijn toegedaan geweest dat het iets privé was en u zelfs helemaal geen nood voelde om te handelen zoals men dat van u verwachtte – overigens een houding die u ook in familiekring erop nahield (notities CGVS II, pp.11-15 en p.39,40), een treffend voorbeeld van een totale afwezigheid van enige voeling met het leven van een persoon die een andere seksuele oriëntatie heeft dan wat door de maatschappij wordt getolereerd. Men zou logischerwijs verwachten dat u juist wel allerhande strategieën erop zou nahouden om u niet verdacht te maken voor uw omgeving. Terug komend op uw uitspraak: "Het was mijn leven ik was niet van plan om ze tevreden te stellen zodat ze een beeld van me zouden hebben die ze verwachtten" (notities CGVS II, p.14) is deze in dit verband ook tekenend, omdat het erop wijst dat u nooit de moeite heeft genomen/het niet belangrijk vond om alle verdenkingen van u af te wenden (notities CGVS II, p.40), wat men nochtans van een homoseksueel in een homofobe omgeving zou verwachten. Dit toont weerom aan dat het leven van een homoseksueel in Kameroen u onbekend is.

Aangezien de verklaringen over uw ontdekking en beleving van uw homoseksualiteit niet overtuigend te noemen zijn, kan er aan uw bewering in België een homoseksuele ervaring met een zekere K. –wiens familienaam u verder niet kent- te hebben opgedaan (notities CGVS I, p.15) en aan uw bewering een (liefdes)relatie met de Ugandese A.M. (notities CGVS II, p.47,48) te beogen niet aannemelijk.

In het verlengde hiervan kan er aan uw bewering in december 2018 –toen u in België verbleef- plotsklaps te hebben besloten om uw vader via de telefoon te vertellen dat u homoseksueel bent (notities CGVS I, p.10,24,25) geen enkel geloof worden gehecht.

Gevraagd wat u ertoe bracht om uw vader te melden homoseksueel te zijn gaf u aan dat u er klaar voor was om op uw 25e uit de kast te komen (notities CGVS I, p.25 en CGVS II, p.45). U verklaarde verder te hebben gedacht dat uw vader open zou staan voor een gesprek over uw seksuele oriëntatie (notities CGVS I, p.24)

Deze uitermate bedenkelijke voorstelling van bovenstaande beweringen is helemaal niet aannemelijk, daar u vertelde gedurende uw hele leven in Kameroen heel goed te hebben geweten dat uitkomen voor homoseksualiteit veiligheidsproblemen kon teweeg brengen en zelfs uw leven kon kosten (notities CGVS I, p.27,29 en CGVS II, p.41). U benadrukte bovendien dat u hierom ook uw hele leven uw seksuele oriëntatie voor iedereen in uw omgeving verborgen besloot te houden (notities CGVS I p.24 en notities CGVS II, p.11,26,41). Dat u plotsklaps zou hebben besloten om uw vader te vertellen homoseksueel te zijn is in deze context dan ook treffend.

Dat u zich in uw besluit gesterkt zou hebben gevoeld door de psychologische steun die u in België had verworven en waardoor u zich klaar voelde om te melden homoseksueel te zijn “zodat uw vader en de anderen zich geen vragen hoefden te stellen/zorgen moesten maken over uw seksueel welzijn” , houdt overigens geen steek (zie schriftelijke opmerkingen over de notities van uw tweede persoonlijk onderhoud, p.7 aangaande vraag 5 p.40 van de notities CGVS II). Uit de door u neergelegde documenten aangaande uw vraag om psychologische steun, blijkt immers dat u pas in de eerste helft van 2019 deze steun begon te zoeken en niet voor uw gesprek met uw vader in december 2018.

Het is bovendien verbazingwekkend te noemen dat u de mening was toegedaan dat uw vader open zou staan voor een gesprek over uw homoseksualiteit, wetende dat uw familie in Kameroen homoseksualiteit niet aanvaardt (notities CGVS I, p.27,28,29 en notities CGVS II, p.10). Gevraagd wat maakte dat u dacht dat uw vader zo ruimdenkend zou zijn inzake dit onderwerp, wees u enkel naar zijn algemene behulpzaamheid naar mensen toe (notities CGVS I, p.27). Nagegaan of het dan gebruikelijk was dat mensen in het dorp met ouderlingen over hun seksuele oriëntatie spreken, stelde u: “Het is normaal dat er over wordt gesproken, iedereen heeft het recht te zijn wie hij is, bij ons is het een taboe”. Gewezen op de incoherentie in uw uitleg, gaande van “normaal dat er over wordt gesproken” naar “het is een taboe”, werd u opnieuw gevraagd of het gebruikelijk was in het dorp om met een ouderling te spreken over seksuele oriëntatie. U antwoordde daarop dan ook ontkennend met: “Neen dat is niet gebruikelijk, want in het dorp is het iets niet geaccepteerd of aanvaard...” (notities CGVS I, p.27).

Uw uitleg, van uw vader te hebben verwacht dat hij u zou verstaan, met u over uw homoseksualiteit zou spreken en u alsnog als zoon zou (blijven) aanvaarden, is gelet uw opmerking dat een dergelijk onderwerp in uw land als “iets raar (lett “strange”) wordt gezien (notities CGVS I, p.27), uitermate frappant. Daarenboven is uw opmerking “ik dacht dat hij me zou verstaan, er zijn wetten in het land, maar ja ik was zijn zoon en dat is waar ik achter stond, waar ik in geloofde” totaal ondoorleefd te noemen. Behalve dat het uitermate gewaagd zou zijn geweest om aan uw vader te vertellen dat u homoseksueel bent valt het op dat u hiermee een ook totaal onrealistisch beeld voorspiegelt over de beleving van de homoseksualiteit in het algemeen en in het bijzonder in uw persoonlijke leefomgeving in Kameroen. Bovendien ging de gestelde vraag niet over hoe u tegenover homoseksualiteit staat, maar hoe uw vader –die in uw land geen deel uitmaakte van uw opvoeding (notities CGVS I, p.23)- zou reageren wanneer u hem plotsklaps belt en hem zegt “OK dat is wie ik ben, ik ben gay” (notities CGVS I, p.24). U benadrukte immers meermaals dat homoseksualiteit door de meeste mensen in Kameroen niet wordt aanvaard en als iets duivels wordt gezien (notities CGVS II, p.24,25). Bovenstaande verklaringen zijn dan ook helemaal niet doorleefd te noemen en doen vermoeden dat u feiten heeft verzonnen om u zelf een bepaald profiel aan te meten. Dit vermoeden wordt bijgetreden door de vaststelling dat u na een gesprek met uw moeder in mei 2019, op 29 juni 2019 een reis naar Douala ondernam om er uw familie te ontmoeten (zie kopie paspoort in het administratieve dossier en CGVS I, p.19). Dat u –zonder op voorhand concreet te vernemen waarom uw familie u juist wilde ontmoeten -terwijl u reeds maanden met de dood zou zijn bedreigd door uw broers die u zeiden niet naar Kameroen te komen en wetende dat uw vader niet met u geassocieerd wilde worden- juist naar deze familie afreist, is hallucinant (notities CGVS I, p.23,25,26,28; CGVS II, p.42 en documenten 8,9,10 en 21 in de groene map). Gevraagd of u niet bang was om in deze omstandigheden naar Kameroen te reizen, antwoordde u: “Jawel maar moeder zei kom terug niets gebeurt met je en vader zei dat ok, ze beloofden me dat. Dus ik keerde terug naar KAM (Kameroen) (notities CGVS II, p.42). Nagegaan waarom u geloofde dat u niets kon overkomen, gelet de concrete bedreigingen aan uw adres

vanwege uw broers in Kameroen waarnaar u verwees, stelde u enkel: "Ja maar het waren mijn ouders dat waren de mensen die ik kon vertrouwen, ze zeiden toch kom hier we gaan bespreken. Ik ben dan gegaan" (notities CGVS II, p.42). Dat u langs de ene kant stelt omwille van uw seksuele oriëntatie voor uw leven te vrezen maar anderzijds totaal onvoorbereid hoe u de situatie ter plaatse zou aanpakken besluit naar uw land te reizen om uw homofobe familie te ontmoeten, is alles behalve overtuigend (notities CGVS II, p.43). Gevraagd hoe uw ouders reageerden toen u mekaar in Douala ontmoette antwoordde u: "Er was joy op hun gezicht." Bij een opmerking dat ze toch van uw seksuele oriëntatie hadden vernomen reageerde u met: "Ja kijk ze hadden me lang niet gezien, ik was veilig toegekomen." (notities CGVS II, p.43). Dat uw vader –die u aan de telefoon duidelijk had gemaakt niets te willen weten van uw uitlatingen aangaande homoseksualiteit u op deze manier zou hebben ontvangen is merkwaardig. Ook uw verdere uitleg: "... vader lachte omdat hij blij was me te zien en dan moest ik weg want er waren mensen die gevaarlijk voor me waren. Zoals neven in Buea met wie ik daar vroeger woonde, die bv die bedreigde mijn leven. Dus ik dacht dat is niet wat ik ervan dacht, ik besloot te vertrekken ..." is uitermate bedenkelijk te noemen (notities CGVS II, p.44). Uw verklaring, niet te hebben gedacht dat uw aanwezigheid negatief zou worden ervaren door uw familie, is evenmin doorleefd te noemen, daar aan uw vertrek voorafgaande u meermaals zou zijn duidelijk gemaakt hoe men over u dacht. Uw verklaringen zijn dan ook niet overtuigend. Bovenstaande uitlatingen doen dan ook vermoeden dat u ook dit element heeft verzonnen om uw verblijf na uw studie in België te kunnen verzekeren en u in werkelijkheid geen problemen kende/kent in Kameroen. De prints van uw mailverkeer tussen u en enkele familieleden die u neerlegt om aan te tonen dat uw familie u als homoseksueel ziet en u hierom naar het leven staat (zie documenten 8,9,10 en 21 in groene map), kunnen gelet bovenstaande vaststellingen niet weerhouden worden. Dergelijke gesprekken kunnen immers moeilijk als een betrouwbare en objectieve bron van informatie worden gezien, daar de inhoud makkelijk te manipuleren is.

Aangaande uw opmerking niet naar Kameroen terug te kunnen omdat uw ouders intussen door de situatie in hun streek, hun dorp in Zuidwest Kameroen hebben verlaten en zich in Buea zijn gaan vestigen (notities CGVS II, p.48) en uw opmerking Zuid Kameroen vrij te willen zien –u stuurde na uw tweede persoonlijk onderhoud een kopie van enkele berichten op uw Twitteraccount A., waarop u tussen februari 2020 en november 2020 uw steunbetuigingen post voor de Zuid Kameroense zaak en tegen mensenrechtenschendingen ageert, dient te worden opgemerkt dat u duidelijk op het CGVS verklaarde niets met politieke activiteiten in uw land te maken te hebben gehad (notities CGVS I, p.17,20). Ook voegde u eraan toe (momenteel) niet politiek actief te zijn of bij iets politieks betrokken (notities CGVS II, p.48). In Kameroen kende u verder nooit enig probleem met de Kameroense autoriteiten, noch met burgers (notities CGVS I, p.17). Het doet dan ook vermoeden dat u met deze commentaren in 2020 zich een nieuw profiel wilde aanmeten naast uw beweerde profiel van homoseksueel. Er moet echter worden opgemerkt dat bij verzoeken om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een verzoeker om internationale bescherming niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "Note on refugie sur place claims", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié", Genève, 1992, 96). Het is echter niet aannemelijk dat u in het geval van een terugkeer naar Kameroen problemen zou kennen omdat u enkele maanden in 2020 wat steunbetuigingen voor de Zuidkameroense gemeenschap heeft gepost op Twitter, noch dat de Kameroense autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. U maakte zoals reeds gesteld immers niet aannemelijk dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond en u uitdrukkelijk aangeeft geen concreet politiek engagement in België te hebben (notities CGVS II, p.48), waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Kameroense autoriteiten uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw beperkte activiteit in en vanuit België. U weet aldus allesbehalve aannemelijk te maken dat uw beperkt politiek engagement in België dermate zou zijn toegenomen of de zichtbaarheid ervan zou zijn vergroot en dat u ondertussen wel door de Kameroense autoriteiten zou worden gevisieerd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De kopie van een gedeelte van uw paspoort –genomen bij uw aankomst in Zaventem en toegevoegd in uw administratieve dossieruw verblijfstitel in België (document11 in groene map), uw registratiecertificaat aan de VUB (document 16 in groene map) en uw studentenkaart (document 2 in groene map) bevatten uw identiteitsgegevens die door mij niet worden betwist. Evenmin wordt er getwijfeld aan uw opleidingen in Kameroen, die u staft aan de hand van kopieën van diploma's en attesten (document 12 in groene map).

Wat betreft de mail van uw raadsman, mr. Klapwijk (document 23 en 24 in groene map), met uw opmerkingen over de notities van uw tweede persoonlijk onderhoud (document 25 in groene map), is deze niet van die aard om een ander licht te werpen op de gedane vaststellingen. Het betreft immers voornamelijk een bijkomende uitleg over reeds gedane verklaringen aangaande uw activiteiten voor verschillende organisaties in België, een correctie in de schrijfwijze van de naam van uw tante en bijkomende verduidelijkingen aangaande uw verklaringen met betrekking tot uw seksuele oriëntatie. Zoals hierboven werd opgemerkt kan er aan uw voorgehouden seksuele oriëntatie echter geen enkel geloof worden gehecht. Uw opmerking als zou uw protection officer uw antwoord in de notities verkeerd hebben weergegeven als zijnde dat u een vriend zou hebben ("I have a friend" zie schriftelijke opmerkingen over de notities van uw tweede persoonlijk onderhoud, p.2,3 aangaande vraag1 van p.14), kan evenmin weerhouden worden daar deze zin nergens wordt weerspiegeld in voornoemde notities. Uit de notities van dit persoonlijk onderhoud blijkt immers niet dat uw protection officer op de door u aangewezen vraag noteerde "Ik heb een vriend". Het lijkt er dan ook sterk op dat u zelf een persoonlijke en foutieve interpretatie van het genoteerde antwoord maakte. De documenten die uw activiteiten en betrokkenheid in België voor verschillende (LGBTI) organisaties dienen te ondersteunen (documenten onder de nummers 7,14,17,18,19,25,26,27,28,29,30 in groene map) ontkrachten op zich op geen enkele wijze de vaststelling dat u niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk homoseksueel te zijn. Het medisch attest waarin uw huisarts u doorstuurt voor een bloedtest en de resultaten van uw bloedanalyse (twee documenten onder nummer 3 in groene map) ondersteunen op geen enkele manier uw voorgehouden seksuele oriëntatie en uw bewering eenmalige seksuele betrekking met een Belgische man die u bij de organisatie Rainbow leerde kennen te hebben gehad (notities CGVS I, p.10,15).

Betreffende uw correspondentie met uw huisarts vraagt u om bijstand van een psycholoog en het verslag van uw psychotherapeut (documenten onder nummer 20 in groene map), die stelt dat u er vier consultaties heeft gehad waarin u melding maakt van moeilijkheden met uw slaap en met suïcidale ideeën stelt te kampen bij de gedachte naar uw land terug te moeten. Ook stelt uw psychotherapeut in zijn verslag vast dat u tijdens de gesprekken weinig persoonlijke elementen vertelt en verwijst hij u naar verdere psychologische begeleiding. Ook merkt hij op dat u hem vroeg uw consultaties te stoppen (d.d. 12/11/2020). Er dient te worden opgemerkt dat dergelijke rapporten enkel de bevindingen van uw therapeut bevatten die louter zijn gebaseerd op uw persoonlijke verklaringen. Het feit dat u op consultatie bij uw arts en een psychotherapeut gaat ontkracht op zich op geen enkele wijze de vaststelling dat u niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk homoseksueel te zijn. De bundel met artikels in de pers over de situatie van de LGBTI in Kameroen (documenten onder nummer 22 in groene map) hebben op u persoonlijk geen enkele betrekking. Het feit dat u een werkovereenkomst voor zes maanden heeft afgesloten met het bedrijf Veepee en een huurovereenkomst heeft voor een studentenwoning (zie document 15 en document 31 in groene map) heeft louter met uw verblijfssituatie in België te maken. Deze documenten ondersteunen op zich op geen enkele manier uw voorgehouden profiel homoseksueel te zijn die zijn leven in Kameroen riskeert.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus "Cameroun. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone."** dd. 16 oktober 2020 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_situation_securitaire_liee_au_conflit_anglophone_20201016.pdf

of

<https://www.cgvs.be/nl> en COI Focus “Cameroun. La crise anglophone. Situation des anglophones.” dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala, waar u sinds uw kindertijd tot 2016 woonde en studeerde en u familie heeft wonen of in Yaoundé, waar u woonde en werkte van 2016 tot aan uw vertrek voor uw studie in België in 2018 en waar u ook familie heeft wonen (notities CGVS I, p.11,12,16,18,19,21,22) en er over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in **de Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's. Ze worden er opgevangen door Engelstalige families die reeds lange tijd in Franstalig Kameroen zijn gevestigd, door kerken en traditionele chefs, door Franstalige Kameroeners, ... Er zijn echter ook ontheemden die genoodzaakt zijn op straat te leven. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt een grote druk teweeg op de Franstalige zone, die onder andere heeft geleid tot de ontwikkeling van prostitutie en een groot aanbod aan goedkope werkrachten in de Franstalige steden. Vele Engelstalige ontheemden leven er in precaire omstandigheden. Niettegenstaande de identiteitscontroles en razzia's uitgaande van de autoriteiten in vergelijking meer de Engelstaligen viseren en het aantal razzia's is gestegen, is over het algemeen de veiligheid van Engelstaligen gegarandeerd in Franstalig Kameroen. Uit het geheel van de informatie blijkt nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Met uitzondering van een aantal geïsoleerde gevallen, worden de Engelstaligen bovendien niet gediscrimineerd door de Franstalige bevolking.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala of Yaoundé. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich (terug) in Douala of Yaoundé vestigt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Douala of Yaoundé in Franstalig Kameroen over een veilig en

redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Alle bovenstaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat u er in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan vaneen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift het volgende aan:

"A. IN HOOFDORDE: TOEKENNING VAN DE VLUCHTELINGENSTATUS (schending van het artikel 48/3 en 62 van de Vr. W, van de wet van 15 december 1980)

Doordat, eerste onderdeel verwerende partij in de bestreden beslissing ten onrechte de volgende motivering vooropstelt aangaande de oorsprong en persoonlijke ontdekking door verzoeker van zijn seksuele oriëntatie als motief voor zijn aanvraag tot internationale bescherming:

[...]

Terwijl dat dat verwerende partij geheel ten onrechte en daarenboven zonder enige wetenschappelijke fundering in de bestreden beslissing uitpakt met de stelling dat het geheel van de verklaringen van verzoeker getuigen van "een niet aanvaardbare zienswijze over een seksuele oriëntatie die in werkelijkheid intrinsiek aan de persoonlijkheid is verbonden. Deze aan de persoon gebonden geaardheid is noch gebonden aan bepaalde uiterlijke kenmerken zoals iemands voorkomen en wordt niet tijdens het leven verworven door een ontbreken van een (wil tot) relatie met een persoon van het tegengestelde geslacht Dat verzoeker zich mag afvragen op grond van welke wetenschappelijke kennis verwerende partij deze toch wel zeer affirmatieve stelling denkt te mogen ponen;

Dat verwerende partij niet alleen geheel nalaat de wetenschappelijk waarde van haar stelling aan te tonen doch dat zij vooral in gebreke blijft melding te maken van de wetenschappelijke bron waarop zij haar blote bewering meent te mogen steunen;

Dat voor zover geweten verwerende partij geen psycholoog is noch enig bewijs voorlegt dat zij op gekwalificeerde wijze onderlegd zou zijn omtrent de vraag over hoe het ontstaan te kan worden verklaard van de seksuele oriëntatie in de beleving van een opgroeiende jongeman;

Dat verzoeker door verwerende partij louter werd gevraagd pogen te verklaren hoe hij er volgens hemzelf is achter gekomen dat hij zich voelde als homoseksueel of begonnen is zich als zodanig te voelen;

Dat verzoeker deze bevraging in alle eerlijkheid beantwoordde door in de eerste plaats, spontaan en geheel intuïtief, terug te grijpen naar zijn allereerste, aannemelijk tekenende en pijnlijke, ervaringen als minderjarige jongen op school;

Dat hij zo gewag maakte van een zeer persoonlijke en subjectieve gewaarwording dat hij zich toen door de meisjes op zijn school verstoten en verafschuwd voelde en dat hij zich inderdaad meer op zijn gemak voelde in het gezelschap van jongens.

Dat het de vraag is, voorzover die vraag enige relevantie heeft, of verzoeker zich als gevolg van die verstoting door de meisjes tot de jongens aangetrokken voelde of dat juist die verstoting zijn seksuele oriëntatie blootlegde;

Dat het uiteraard niet zo is dat omdat verzoeker, luidens verwerende partij, zogenaamd "louter externe factoren" (deze term wordt overigens door verwerende partij met geen enkele wetenschappelijke uitleg toegelicht) aanreikt die hebben geleid tot de ontdekking van zijn seksuele oriëntatie dat er geen latente "interne factoren" aanwezig waren die wel degelijk duiden de seksuele oriëntatie van verzoeker.

Dat hoe dan ook de stelling van verwerende partij op dit punt van een totaal gebrek aan kennis en inzicht getuigt en ook niet met een afdoende argumentatie wordt ondersteund.

Doordat, tweede onderdeel, verwerende partij ten onrechte geen geloof hecht aan de uitleg en de verklaringen die verzoeker verschaft omtrent de bewustwording van zijn homoseksualiteit over de jaren heen; dat bovendien verwerende partij geheel niet motiveert in de bestreden beslissing waarom de verklaringen omtrent de wijze waarop hij omging met zijn homoseksualiteit niet doorleefd zouden zijn;

Dat verwerende partij ter ondersteuning van haar bevinding stelt:

[...]

Terwijl dat, in dit deel van de bestreden beslissing verwerende partij weeral nalaat enige wetenschappelijke funderingen aan te brengen om haar gevolgtrekkingen uit de verklaringen verzoeker te gronden.

Dat verwerende partij ten onrechte stelt dat verzoeker niets specifiek ondernam om zijn seksuele geaardheid van de buitenwereld af te schermen;

Dat in de eerste plaats verwerende partij verzoeker op een verkeerde wijze lijkt te citeren; op pagina 19 van zijn tweede persoonlijk onderhoud (28 juni 2021) stelt verzoeker geenszins "afgewezen te zijn door uw maten";

Dat de verklaringen van verzoeker omtrent zijn ontsluitende seksuele geaardheid wel degelijk doorleeft voorkomen en hij daaromtrent ook tal van illustraties aanbracht gedurende zijn persoonlijke onderhoud;

Dat verzoeker in dit verband verwijst naar het volledige verloop van zijn twee persoonlijke onderhouds dd. 22 juli 2019 en 29 juni 2021, zowat 80 pagina's tellend gehoorverslag en meer dan 8 uren onderhoud (zonder de tussenkomst van een tolk);

Dat verwerende partij in de bestreden beslissing slechts gewag maakt van enkele van de vele verklaringen van verzoeker aangaande de ontdekking en de beleving van zijn homoseksualiteit;

Dat verzoeker verklaarde juist zijn vrijheid te nemen om niemand toe te laten in zijn private en meest intieme belevingswereld en hij niemand in zijn kaarten wenste te laten kijken wat zijn seksuele oriëntatie betreft;

Dat verwerende partij geenszins aantoont waarom handelen zoals iedereen het van iedereen verwacht de enige geloofwaardige manier zou zijn om zijn seksuele oriëntatie te verbergen voor de buitenwereld;

Dat de benadering van verwerende partij omtrent deze problematiek arbitrair en speculatief voorkomt, en iedere empirische fundering mist;

Dat verwerende partij zich verbaast over het feit waarom verzoeker er geen "allerhande strategieën" op na houdt om zijn seksuele oriëntatie voor de buitenwereld te verbergen.

Dat verwerende partij nalaat te verduidelijken welke strategieën dit dan wel zouden kunnen of moeten zijn.

Dat de houding van verzoeker juist wel getuigt van een zeer persoonlijke en innerlijke beleving van zijn seksuele oriëntatie;

Dat op pagina 28 van het tweede persoonlijk onderhoud de PO de antwoorden van verzoeker ook verkeerd interpreteert als zij stelt dat verzoeker lijkt te stellen hij een "beslissing" had genomen als een homoseksueel door het leven te gaan.

Dat hij daarentegen aan de PO probeerde uit te leggen dat hij een beslissing had genomen "niet uit de kast te komen zodat mensen niet zouden te moeten komen" (PO II, p. 28), wat natuurlijk geheel iets anders is en juist wel getuigt van een vorm van strategie;

Dat verzoeker verder verduidelijkte op de vraag wat hij deed opdat zijn omgeving niet achter zijn seksuele oriëntatie kwamen:

"Niet, ik deed niets. Ik liet ze geen vragen stellen, ik leefde mijn leven zoals andere jongens, maar ik hield mijn seksualiteit geheim, het enige wat ons samenhiel waren onze studies, dus iets doen zodat ik hen gedachten over mezelf zou kunnen veranderen, een zoiets deed ik niet." PO II, p. 28

Dat nergens gedurende zijn onderhoud verzoeker expliciet heeft verklaard dat mensen in zijn omgeving effectief vermoedens hadden dat hij homoseksueel was; wel dat ze zich daar misschien bepaalde vragen stelden doch verzoeker werd hier nimmer mee geconfronteerd;

Dat verzoeker wel gedurende zijn persoonlijk onderhoud heeft proberen te duiden dat hij er alles aan deed om te vermijden dat de potentiële vermoedens de kop opstaken door juist zijn privéleven met niemand te delen, door zich als het ware geheel op te sluiten in zijn seksuele belevingswereld en deze voorlopig hermetisch af te sluiten voor de buitenwereld, daarin begrepen zijn naaste familie;

Dat verzoeker in die zin ook gewag maakte van het geval Ayuk, jongen die werd getreiterd op school omwille van zijn vermeende seksuele oriëntatie toen verzoeker ongeveer 15 jaar oud was (PO II, p. 11, en verder p. 29)

Dat in die zin verzoeker leek aan te geven dat hij zich de vrijheid veroorloofde de beleving van zijn innerlijke privé zo in te richten dat hij aan niemand verantwoording diende af te leggen; m.a.w. verzoeker besloot zo zijn eigen ding te doen zonder dat deze aparte levenswijze bij de omringenden de indruk wekte dat hij per se een bepaalde seksuele geaardheid verborg;

Dat verzoeker tijdens het PO II herhaaldelijk aangaf dat hij geen seksuele relatie wilde aangaan omdat hij van tevoren wist dat dit nergens kon leiden;

Dat verzoeker gewoon voor zichzelf beslist had anders te leven, om mensen de indruk te geven dat hij anders is; zo slaagde hij erin de boot af te houden.

Doordat, derde onderdeel, in de bestreden beslissing verwerende partij ten onrechte stelt dat aan de bewering van verzoeker in december 2018 toen hij in België verbleef plotsklaps had besloten om zijn

vader via de telefoon te vertellen dat hij homoseksueel is (notities CGVS I, p. 10,24, 25) geen geloof kan worden gehecht;

Dat verwerende partij deze stelling lijkt te onderbouwen met volgende argumenten:

[...]

Terwijl dat verzoeker meent dat verwerende partij ook op dit punt een verkeerde interpretatie van de handelingen en verklaringen van verzoeker vooropstelt;

Dat het op het eerste gezicht eigenaardig mag overkomen dat verzoeker zich zomaar in het "hol van de leeuw" zou begeven door openlijk en in persoon in Kameroen bij zijn vader en familie uit te kast te komen;

Dat intussen verzoeker reeds als homoseksueel een open en zichtbaar leven leidde in België;

Dat hij in dat kader ook heeft vermeld en aangetoond dat hij voor de problematiek werd gevolgd door een psycholoog; (PO II p.7)

Dat hij er vanaf de eerste dag van zijn verblijf in België met zijn huisarts over had gesproken;

(PO II, p. 8)

Dat hij zich inmiddels ook bij meerdere LGTB-organisaties in België had gemeld en de stukken die hij voorlegt moet blijken dat hij reeds aanzienlijk was geïntegreerd in de LGTBgemeenschap in Brussel;

Dat verzoeker zich in zijn "nieuwe leven" gelukkig en veilig voelde en hij eindelijk een uitkomst had gevonden voor een problematiek waarvoor hij zich jarenlang had afgeschermd, afgesloten, om niet te zeggen ingesloten;

Dat verzoeker vervolgens had besloten dat hij zijn verhaal kwijt wilde aan zijn naaste familieleden, met wie hij toch nog een nauwe communicatie onderhield los van de problematiek van zijn seksuele oriëntatie;

Dat verzoeker meende dat dit initiatief hem zou toelaten helemaal in het reine te komen met zijn familie en met zichzelf.

Dat hij inderdaad zijn initiatief om naar Kameroen af te reizen als een risico zag maar dat het voor hem belangrijker was dit probleem met zijn familie te bespreken in de hoop dat het allen naar de toekomst toe voor eens en altijd kon worden opgelost en iedereen ermee kon leven;

Dat verzoeker deze stap kon zetten omdat hij wist dat er een alternatief was mochten zijn initiatief falikant mislopen, namelijk terugkeren naar België waar hij verbleef als student;

Dat verzoeker inderdaad ook reeds voor zijn vertrek in juli 2019 naar Kameroen in België zijn verzoek om internationale bescherming had kunnen indienen;

Dat het toch wel eigenaardig dat verwerende partij zomaar aanneemt de ouders van verzoeker hun zoon niet meer wilden zien of ontmoeten enkel en alleen omdat ze zich niet konden verenigen met zijn seksuele oriëntatie;

Dat hij alhier reeds verbleef als student en zijn verblijf dus reeds geregeld was;

Dat verwerende partij een eerdere aanvraag tot internationale bescherming had kunnen afwijzen omdat deze als laattijdig kon worden geschouwd of als niet gefundeerd omdat verzoeker niet aannemelijk kon maken dat hij in gevaar was in Kameroen aangezien hij er sinds een relatief lange tijd niet meer geweest was en hij dus niet aannemelijk kon maken dat hij effectief gevaar liep bij een terugkeer naar zijn land van oorsprong.

Dat verzoeker dus wel de stap heeft gewaagd om zich naar Kameroen te begeven, maar dat zijn initiatief duidelijk niet in goede aarde was gevallen omdat de ouders er waarschijnlijk waren achter gekomen dat ze, ondanks hetgeen ze naar verzoeker toe hadden beloofd, hun zoon niet op andere idëen konden brengen, met alle gevolgen van dien voor het morele en psychische welzijn van verzoeker;

Dat verzoeker vanaf het moment dat hij zich bij de Belgische grensautoriteiten aanbood een aanvraag tot internationale bescherming indiende en hij in die hoedanigheid ook in administratieve retentie werd geplaatst;

Dat verzoeker evenwel over geldige Belgische verblijfsdocumenten beschikte en hij dus zonder meer het Belgische grondgebied kon betreden en hij ook in een later stadium zijn aanvraag tot internationale bescherming kon indienen.

Dat hoe dan ook verzoeker geen aanvraag tot internationale bescherming indiende louter om een eventuele repatriëring te vermijden of om één of ander verblijf te bekomen op Belgisch grondgebied;

Dat aangezien het verloop der gebeurtenissen in Kameroen voor verzoeker op een fiasco was uitgedraaid en hij zich niet meer veilig voelde in Kameroen, voelde verzoeker de nood om onmiddellijk bescherming te zoeken in België bij de daartoe bevoegde autoriteiten;

Dat verzoeker wel degelijk oprecht heeft gehandeld en dat in geval van terugkeer naar Kameroen zijn morele en psychische integriteit dreigt te worden geschaad mocht hij heden moeten terugkeren naar Kameroen;

Doordat, vierde onderdeel, verwerende partij ten onrechte stelt dat verzoeker niet kan worden aanzien als een réfugié surplace in België.

Dat het inderdaad zo is dat gedurende zijn eerste persoonlijk onderhoud in juli 2019 verzoeker verklaarde dat hij niets met politiek te maken had;

Dat verzoeker, hoewel politiek niet actief, na verloop van tijd en als reactie op de politieke evenementen in zijn land, toch wel politiek geladen twitterberichten de wereld ingestuurde, zodat hij gemakkelijk kan worden geïdentificeerd als de auteur van die berichten;

Dat twittercommunicatie heden ten dage een zeer effectief middel is om oppositie te voeren en een groot aantal mensen te bereiken met een politieke boodschap (cfr Donald Trump in de VSA);

Dat het dus geenszins uitgesloten kan worden dat de Kameroenese autoriteiten niet alleen op de hoogte zijn van de twitteractiviteiten maar het zeker niet ondenkbaar is dat zij verzoeker daarop zullen willen aanspreken, met alles mogelijke kwalijke gevolgen vanden voor de morele en psychische integriteit van verzoeker;

Zodat op grond van voorgaande feiten en middelen dient te worden geoordeeld dat de bestreden beslissing niet op afdoende wijze werd gemotiveerd en deze bijgevolg dient te worden vernietigd.

B. IN ONDERGESCHIKTE ORDE: TOEKENNING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMINGSSTATUS (schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980)

Doordat verwerende partij ten onrechte stelt dat erin hoofde van verzoeker geen reëel risico op lijden van ernstige schade bestaat in Kameroen zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming:

Dat verwerende partij zo stelt:

[...]

Terwijl dat verwerende partij haar bevinden baseert op rapporten die dateren van 2019 en oktober 2021, wat inmiddels reeds meer dan 14 maanden geleden is;

Dat dit punt uiteraard dient te worden geoordeeld op grond van recent en informatieve rapporten die nog als actueel kunnen worden beschouwd

Dat verzoeker zich in het recht voorbehoudt om in verdere verloop van de procedure nadere pertinente en relevante elementen voort te brengen die erop kunnen wijzen dat er voor burgers in bepaalde delen van Kameroen actueel een reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. IN UITERST ONDERGESCHIKTE ORDE: Vernietiging van de bestreden beslissing

Aangezien op basis van wat sub A en B werd uiteengezet minstens moet worden geoordeeld dat aanvraag tot internationale bescherming van verzoeker niet op afdoende wijze werd afgetoets en dat bijgevolg bijkomend onderzoek als noodzakelijk voorkomt;

Dat Uw Raad zelf daartoe geen onderzoeksdaten kan stellen;

Dat het aangewezen voorkomt de bestreden beslissing nietig te verklaren en de zaak bijgevolg terug te sturen naar verwerende partij met het oog op het voeren van verdere onderzoeken;"

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

"3. Schengenvisa in zijn Kameroenees paspoort van verzoeker geldig tot 19/9/2019.

4. ADEBAYO Bukola (18 september 2018). Amnesty International says 400 killed in 'escalating violence in Cameroon's Anglophone regions this year. In CNN. Geraadpleegd op 06 december 2021 via [url]

5. Al Jazeera (24 november 2021). Three children, one teacher killed in Cameroon school attack. Geraadpleegd op 06 december 2021 via [url]

6. Amnesty International (2021) Cameroon 2020. Geraadpleegd op 06 december 2021 via [url]

7. BBC News (08 februari 2017). Why has Cameroon blocked the internet? Geraadpleegd op 06 december 2021 via [url]

8. BBC News (24 oktober 2020). Cameroon : Children killed in attack on school in Kumba. Geraadpleegd op 06 december 2021 via [url]

9. BBC News (25 juni 2018). Burning Cameroon : Images you're not meant to see. Geraadpleegd op 06 december 2021 via [url]

10. BUSARI Stephanie (12 juni 2018). Cameroon security forces torturing English speakers, Amnesty says. In CNN. Geraadpleegd op 06 december 2021 via [url]

11. CHRDA, etc. (juni 2020). Cameroon: is torture the new routine to address the anglophone crisis? Geraadpleegd op 06 december 2021 via [url]

12. CRAIG Jess (01 april 2021). Violence in Cameroon's Anglophone crisis takes high civilian toll. In Al Jazeera. Geraadpleegd op 06 december 2021 via [url]

13. DW (01 oktober 2021). From peaceful protests to war: The evolution of Cameroon's Anglophone conflict. Geraadpleegd op 06 december 2021 via [url]

14. European Parliament (25 november 2021). *European Parliament resolution of 25 november 2021 on the human rights situation in Cameroon (2021/2983(RSP))*. Geraadpleegd op 06 december 2021 via [url]
15. FINNAN Daniel (22 april 2020). *Cameroon government makes U-turn on Anglophone massacre in Ngarbuh*. In RFI. Geraadpleegd op 06 december 2021 via [url]
16. FOFUNG Amos (augustus 2020). *Cameroon: Outrage as Anglophone detainee dies while chained to hospital bed*. In PAN AFRICAN VISIONS. Geraadpleegd op 06 december 2021 via [url]
17. FIALASZ Stephanie & ADEBAYO Bukola (05 november 2018). *79 students kidnapped from boarding school in Cameroon, official says*. In CNN. Geraadpleegd op 06 december 2021 via [url]
18. Fluman Rights Watch (2018). *"These Killings Can Be Stopped" Government and Separatists Groups Abuses in Cameroon's Anglophone Regions*. Geraadpleegd op 06 december via [url]
19. Fluman Rights Watch (27 juli 2020). *Cameroon: Civilians Killed in Anglophone Regions*. Geraadpleegd op 06 december via [url]
20. Independent Advisory Group on Country Information (December 2020). *Country Policy and Information Note Cameroon : North-West/South-West crisis*. Geraadpleegd op 06 december 2021 via [url]
21. Journal du Cameroun (05 augustus 2020). *Cameroon: Anglophone detainee chained to hospital bed dies*. Geraadpleegd op 06 december 2021 via [url]
22. Mimi Mefo Info (10 september 2020). *Douala: un autre détenu anglophone meurt enchaîné à un lit d'hôpital*. Geraadpleegd op 06 december 2021 via [url]
23. Mimi Mefo Info (18 februari 2020). *Pourquoi le monde est-il silencieux sur les meurtres du sud du Cameroun ?* Jerry John Rawlings. Geraadpleegd op 06 december 2021 via [url]
24. Mimi Mefo Info (26 november 2021). *L'UE vote en faveur d'une résolution pacifique à la crise anglophone*. Geraadpleegd op 06 december via [url]
25. MOKI Edwin Kindzeka (02 juli 2020). *Cameroon English-Speakers Claim Harassment After Government Declares Security Alert*. In Voanews. Geraadpleegd op 06 december via [url]
26. MOKI Edwin Kindzeka (17 juni 2021). *Cameroon Deploys Troops to Fight Separatists*. In Voanews.com. Geraadpleegd op 06 december 2021 via [url]
27. NEWS WIRES (18 februari 2020). *UN calls on Cameroon to investigate Anglophone village massacre*. In France 24. Geraadpleegd op 06 december 2021 via [url]
28. SEARCEY Dionne (06 oktober 2018). *Cameroon on Brink of Civil War as English Speakers Recount 'Unbearable' Horrors*. In The New York Times. Geraadpleegd op 06 oktober 2021 via [url]
29. U.S. Government Publishing Office (07 mei 2019). *Congressional Bills 116th Congress*. Geraadpleegd op 06 december via [url]
30. Washington Post (2019). *Cameroon Anglophone Crisis: A crackdown on English speakers is fueling support for Ambazonia*. Geraadpleegd op 06 december 2021 via [url]
31. SHÄFERSTEIN Carlos Marcelo (2018). *What is the cause of the war in Southern Cameroons?* In QUORA. Geraadpleegd op 08 december 2021 via [url]
32. AGL (26 november 2021). *British Southern Cameroons (Ambazonia) Genocide Library*. In Ambazonia Genocide Library. Geraadpleegd op 08 december via [url]

2.3. Bij aanvullende nota van 25 april 2022 verwijst verweerder naar de COI Focus "Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire" van 19 november 2021.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De uitvoerige opsomming van wetbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele

omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Kameroen uit vrees voor problemen omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

Vooreerst wordt opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is.

Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Kameroense samenleving. Hierbij wordt nog opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

5. Er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn homoseksualiteit, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoeker legt geen doorleefde verklaringen af omtrent de bewustwording en ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid. Verzoeker bleef immers steken in de uitleg dat hij dit ontdekte nadat hij zich afgewezen voelde door meisjes (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) 22 juli 2019, p. 30-31; notities 28 juni 2021, p. 19-20, 22-23). In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat het uiteraard niet zo is dat omdat verzoeker zogenaamd “*louter externe factoren*” aanreikt die hebben geleid tot de ontdekking van zijn seksuele oriëntatie, dat er geen latente “*interne factoren*” aanwezig waren die wel degelijk duiden op de seksuele oriëntatie van verzoeker, en dat de verstoting door de meisjes zijn seksuele oriëntatie aldus louter blootlegde. Deze *post factum* uitleg kan echter niet verzoend worden met verzoekers eerdere verklaringen, alwaar hij uitdrukkelijk aangaf dat hij mogelijk tot het andere geslacht aangetrokken zou zijn geweest indien hij van de meisjes wél had mogen meespelen (notities 28 juni 2021, p. 19-21), wat opnieuw aantoont dat verzoeker meent dat hij homoseksueel “*geworden*” is na een negatieve ervaring met enkele meisjes. Waar verzoeker tijdens de persoonlijke onderhouden verder nog aangaf dat hij zich op zijn gemak voelde tussen de jongens en dat hij met hen over zijn emoties kon spreken (notities 28 juni 2021, p. 19), kan worden opgemerkt dat verzoeker andersluidend vertelde dat hij zijn privéleven en gevoelens permanent afschermd en dit nooit met enige jongen heeft kunnen delen (notities 28 juni 2021, p. 23).
- Verzoekers verklaringen over hoe hij omging met het (openlijk) beleven van zijn homoseksualiteit (notities 28 juni 2021, p. 14, 40) getuigen van een totaal gebrek aan voeling met (de risico's van) het leven als homo in het homofobe Kameroen. Zo gaf hij meermaals aan dat hij deed en zei wat hij wou en dat hij zich niets aantrok van hoe dat bij de anderen overkwam. Ondanks dat er mensen in zijn omgeving twijfels hadden bij verzoekers geaardheid, gaf hij aan niets specifiek te hebben ondernomen om dit tegen te gaan (notities 28 juni 2021, p. 29). Zo zouden zijn vrienden hebben aangegeven dat ze zijn doen en laten wat betreft relaties merkwaardig vonden (notities 28 juni 2021, p. 27-28), maar verklaarde verzoeker dat hij hierdoor helemaal geen nood voelde om te handelen

zoals men dat van hem verwachtte, een houding die hij er ook in familiekring op nahield (notities 28 juni 2021, p. 11-15, 39-40). Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verweerder niet aantoonde waarom handelen zoals iedereen het verwacht de enige geloofwaardige manier zou zijn om zijn seksuele oriëntatie te verbergen voor de buitenwereld en dat verweerder nalaat te verduidelijken welke strategieën dit dan wel zouden kunnen of moeten zijn, kan enkel worden vastgesteld dat verzoeker meermaals de kans kreeg om aan te geven hoe hij zijn homoseksuele geaardheid kon/durfde beleven in de context van de homofobe Kameroense samenleving zoals hij die zelf schetst; hierbij had hij de mogelijkheid om zélf aan te geven hoe hij omging met en reageerde op de (levensbedreigende) vermoedens van zijn omgeving. Uit verzoekers oppervlakkige en onaannemelijke verklaringen kan echter enkel blijken dat hij totaal onbekend is met (de risico's van) het leven als (vermoede) homoseksueel in Kameroen.

- Dat verzoeker in december 2018, toen hij in België verbleef, plots besloot om zijn vader via de telefoon te vertellen dat hij homoseksueel is (notities 22 juli 2019, p. 10, 24-25), ondermijnt eveneens de geloofwaardigheid van zijn geaardheid. Verzoeker verklaarde immers enerzijds zijn hele leven in Kameroen te hebben geweten dat uitkomen voor homoseksualiteit levensbedreigende problemen kon teweeg brengen (notities 22 juli 2019, p. 27, 29; notities 28 juni 2021, p. 41), reden waarom hij steeds zijn seksuele oriëntatie voor iedereen verborgen hield (notities 22 juli 2019, p. 24; notities 28 juni 2021, p. 11, 26, 41). Anderzijds meende verzoeker in december 2018 dan toch dat zijn vader open zou staan voor een gesprek over zijn homoseksualiteit, nog steeds wetende dat zijn familie in Kameroen homoseksualiteit niet aanvaardt (notities 22 juli 2019, p. 27-29; notities 28 juni 2021, p. 10). Na een gesprek in mei 2019 met zijn moeder ging verzoeker een maand later naar Douala om er zijn familie te ontmoeten (notities 22 juli 2019, p. 19). Verzoeker deed dit zonder op voorhand concreet te vernemen waarom zijn familie hem juist wilde terugzien en terwijl hij reeds maanden met de dood zou zijn bedreigd door zijn broers, omwille van zijn verklaarde homoseksualiteit, die hem zeiden niet naar Kameroen te komen, en wetende dat zijn vader niet met hem geassocieerd wilde worden (notities 22 juli 2019, p. 23, 25-26, 28; notities 28 juni 2021, p. 42). Ook verzoekers bewering dat zijn moeder én vader blij waren hem terug te zien (notities 28 juni 2021, p. 43) kan niet verzoend worden met verzoekers overige verklaringen dat zijn vader hem reeds aan de telefoon duidelijk had gemaakt niets te willen weten van zijn uitlatingen aangaande homoseksualiteit. Een dergelijke gang van zaken is geenszins geloofwaardig. Het feit dat verzoeker in België over zijn seksualiteit sprak met een huisarts en psycholoog, dat hij zich hier gelukkig en veilig voelde en dat hij reeds aanzienlijk geïntegreerd was in de LGTB-gemeenschap in Brussel, zoals wordt aangebracht in het verzoekschrift, kan dergelijk risicovol gedrag geenszins uitleggen noch verschonen.

6. In het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeker na het eerste persoonlijk onderhoud in juli 2019 als reactie op de politieke evenementen in zijn land politiek geladen Twitter-berichten de wereld instuurde. Volgens het verzoekschrift kan verzoeker gemakkelijk worden geïdentificeerd als de auteur van die berichten en kan geenszins worden uitgesloten dat de Kameroense autoriteiten niet alleen op de hoogte zijn van de Twitter-activiteiten maar is het zeker niet ondenkbeeldig dat ze verzoeker daarop zullen willen aanspreken, *“met alles mogelijke kwalijke gevolgen vanden voor de morele en psychische integriteit van verzoeker”*.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat bij een verzoek om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, *“Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects”*, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, *“Note on réfugié sur place claims”*, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, *“Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié”*, Genève, 1992, 96).

Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Kameroen problemen zou kennen omwille van het feit dat hij vanuit België tussen februari 2020 en november 2020 enkele steunbetuigingen voor de Zuid-Kameroense zaak heeft gepost op zijn Twitter-account, noch dat de Kameroense autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker immers niet dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond omwille van enige politieke activiteiten, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat deze autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit België. Verzoeker toont geenszins aan dat zijn enkele Twitter-berichten vanuit België bekendheid zouden genieten bij de Kameroense autoriteiten, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen.

7. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan de stelling dat verweerder geen wetenschappelijke bron vermeldt voor diens motivering over het feit dat iemands seksuele oriëntatie intrinsiek aan de persoon gebonden is, zonder dit evenwel concreet tegen te spreken, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen omtrent (het al dan niet verborgen houden van) zijn beleving van zijn homoseksualiteit in Kameroen en een louter hypothetische bewering over wat verweerder zou geoordeeld hebben indien verzoeker al een verzoek om internationale bescherming had ingediend zonder te zijn teruggekeerd naar Kameroen. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

10. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

*Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus** "Cameroun. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone." dd. 16 oktober 2020 (update), beschikbaar op [url] en COI Focus "Cameroun. La crise anglophone. Situation des anglophones." dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om **een gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.*

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala, waar u sinds uw kindertijd tot 2016 woonde en studeerde en u familie heeft wonen of in Yaoundé, waar u woonde en werkte van 2016 tot aan uw vertrek voor uw studie in België in 2018 en waar u ook familie heeft wonen (notities CGVS I, p.11,12,16,18,19,21,22) en er over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

*Wat de veiligheidssituatie in **de Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.*

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's. Ze worden er opgevangen door Engelstalige families die reeds lange tijd in Franstalig Kameroen zijn gevestigd, door kerken en traditionele chefs, door Franstalige Kameroeners, ... Er zijn echter ook ontheemden die genoodzaakt zijn op straat te leven. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt een grote druk teweeg op de Franstalige zone, die onder andere heeft geleid tot de ontwikkeling van prostitutie en een groot aanbod aan goedkope werkrachten in de Franstalige steden. Vele Engelstalige ontheemden leven er in precaire omstandigheden. Niettegenstaande de identiteitscontroles en razzia's uitgaande van de autoriteiten in vergelijking meer de Engelstaligen viseren en het aantal razzia's is gestegen, is over het algemeen de veiligheid van Engelstaligen gegarandeerd in Franstalig Kameroen. Uit het geheel van de informatie blijkt nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Met uitzondering van een aantal geïsoleerde gevallen, worden de Engelstaligen bovendien niet gediscrimineerd door de Franstalige bevolking.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala of Yaoundé. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich (terug) in Douala of Yaoundé vestigt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Douala of Yaoundé in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan."

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot de stelling dat verweerder zijn bevinden baseert op rapporten die dateren van 2019 en oktober 2021, wat inmiddels reeds meer dan 14 maanden geleden is, terwijl dit punt uiteraard dient te worden geoordeeld op grond van recent en informatieve rapporten die nog als actueel kunnen worden beschouwd.

Bij aanvullende nota van 25 april 2022 verwijst verweerder naar de COI Focus "Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire." van 19 november 2021 en wordt als volgt gesteld:

"Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus "Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire." dd. 19 november 2021, beschikbaar op [url] of [url] blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat verzoekende partij zich aan de bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala waar zij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze vaak in precarie omstandigheden leven. De Engelstalige IDP's genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP's geen gerichte discriminatie ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razia's plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP's worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekende partij over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Yaoundé of Douala."

Verzoeker voegt bij het verzoekschrift artikels over de veiligheids- en mensenrechtensituatie in (Engelstalig) Kameroen (stukken 4-32), dit evenwel zonder ook maar enige duiding dienaangaande of enige verwijzing hiernaar in zijn uiteenzetting van de middelen. Deze artikelen, die allen dateren van ten laatste december 2021 en die hoe dan ook in de lijn liggen van voornoemde informatie van verweerder, tonen niet aan dat de door verweerder gehanteerde informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de verweerder hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

De Raad treedt verweerder bij waar die in de bestreden beslissing vaststelt dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala of Yaoundé, waar hij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat hij een hoogopgeleide man is (hij studeerde aan de Catholic Technic University in Kameroen én aan de VUB in België), dat hij zijn kindertijd (tot ongeveer 12 jaar) doorgebracht in Franstalig Kameroen, dat hij na zijn studies in de Engelstalige regio is teruggekeerd naar de Franstalige regio om er te wonen en werken, dat hij sinds 2008 niet meer in zijn geboortedorp is geweest (notities 22 juli 2019, p. 13), dan wel hoogstens voor een begrafenis (notities 22 juli 2019, p. 22), dat zijn familie hem kwam bezoeken in Douala (notities 22 juli 2019, p. 13) en dat hij in juni 2019 vanuit België terugkeerde naar Franstalig Kameroen, waar hij achtereenvolgens verbleef bij familie in Douala en Yaoundé (notities 22 juli 2019, p. 18-19).

11. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

12. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS